

Srečamo se 23. novembra – oddali bomo svoj glas

S sklepi zadnjega zasedanja naše občinske skupščine in skupščine mesta Ljubljane, na katerem so delegati vseh ljubljanskih občin v celoti podprli enoten program IV. samoprispevka v Ljubljani, smo vsi aktivisti socialistične zveze skupaj z občani občine Ljubljana Center ter mesta Ljubljane ostali še pred zadnjo, a zagotovo najpomembnejšo in najodgovornejšo nalogo: 23. novembra 1986 bomo s svojo odločitvijo, z glasovanjem »ZA« samoprispevek IV, na glasovalnih mestih, potrdili svoje soglasje s programom samoprispevka in dokazali pripadnost reševanju najtežjih problemov našega mesta, ki so se v desetletjih skokovitega razvoja nakopičili v našem življenjskem in delovnem okolju.

V nedeljo 23. novembra se bomo na voliščih dvanajstih krajevnih skupnosti naše občine, kakor že trikrat v zadnjih petnajstih letih, ponovno odločali za samoprispevek, s katerim naj bi se 127 objektom zgrajenim iz dosedanjih samoprispevkov pridružili še tisti, ki pomenijo izboljšanje na-

šega okolja: Ekološka sanacija Termoelektrarne Toplarne v Mostah, razširitev daljinskega ogrevanja, povezovalni sistem mestnega vodovoda, zgraditev lokalnih vodovodnih sistemov in sanacija lokalnih vodovodov, zgraditev vodnega zbiralnika na grajskem hribu in priključitev vodovoda, zgraditev kanalizacije na območju vodarn, prestavitve kanalizacijskega kolektorja ob Vilharjevi cesti, zgraditev čistilne naprave in zgraditev odlagališča komunalnih odpadkov na Barju.

Resna in zavzeta javna razprava o ekološki problematiki v KS in OZD naše občine, dokazuje visoko stopnjo družbene zavesti delovnih ljudi in občanov, kakor tudi učinkovito ter odgovorno politično akcijo. Zaključki in sklepi, ki so jih sprejeli delegati vseh zborov skupščine mesta Ljubljane se v celoti skladajo z izhodišči ter predlogi naše konference in sklepom skupščine občine Ljubljana Center.

Najbrž je vredno ob tem ponovno poudariti, da smo za oblikova-

nje takšnega programa in njegove vsebine, ki smo jo dokončno dogradili v pestri, bogati in intenzivni javni razpravi, pritegnili ogromno število strokovnjakov, institucij in zainteresiranih delovnih ljudi ter občanov. Mnogovrstnost problematike, ki je že postala nevrvalgična točka naše stvarnosti je narekovala pretanjen, vsebinsko dosleden odnos do dilem in predlogov, ki nam jih je ponujal predlog možnega programa. Brez množice občanov, delavcev in samoupravljalcev, brez predanih aktivistov, ki smo skupaj ne-sebično delili napore v pripravah in oblikovanju predloga programa ter pri vodenju javne razprave in razprave v temeljnih delegacijah, bi gotovo ne zmogli tako zavetne in obsežne naloge.

Brez dvoma se lotevamo v primerjavi s prejšnjimi programi samoprispevkov zares težke in odgovorne naloge. Mnogovrstne težave in problemi so kar v devetih vsebinskih sklopih, zajeti v dokončnem programu četrtega samoprispevka. V primerjavi z dosedanjimi samoprispevki v Ljubljani, ko smo se lotevali enovrstnih ali največ dvoplastnih problemov (v vseh treh dosedanjih samoprispevkih smo imeli v programih le otroško varstvo, osnovno šolstvo in zdravstvo), je sedanja program zahteval več naporov od pripravljalcev in razlagalcev gradiva, kakor tudi od vseh nas aktivistov, ki smo vodili razpravo. Problematika te vrste pa je najbrž težje razumljiva in dojemljiva za širok krog ljudi. Kljub takšnim težavam pa smo podprli opredelitev o vsebini programa samoprispevka, vsi skupaj smo prisluhnili najštevilnejšim in najbolj argumentiranim pripombam iz razprave in izločili sporne elemente iz prvotno ponujenega programa.

V teh dneh moramo dokončno odgovoriti na vprašanje, ali smo kljub dosednji nepravilnosti od-

ločnejšega spoprijemanja z ekološkimi problemi mesta in še posebej naše občine, pripravljeni povleči tudi ta voz, ki je težko obložen z bremenom preteklosti in se spoprijeti z nesporno potrebo po urejanju in razreševanju vprašanj urejanja in varovanja okolja. Ljubljancani bomo morali sprejeti to breme kot neizogibno dejstvo in nalogo ter ga pričeli razreševati s samoprispevkom, ali pa na drugačen, vendar zagotovo bolj dolgotrajen in dražji način.

Razprava je pokazala, da se v nas vendarle prebujata zavest in potreba za tovrstno družbeno akcijo in tudi na način s katerim se lotevamo akcije. Pobuda je tu, možnost za start tudi. Oboje velja izkoristiti! V naši občini in Ljubljani – mestu heroju – smo bili prav tako kot nekoč v revoluciji in narodnoosvobodilnem odporu, vedno solidarni do skupnih akcij. Siro domovine smo bili zgled za premagovanje najtežjih ovir. Še posebej nas je odlikovala visoka stopnja zavesti in odločnosti. Tako smo dosegli v Ljubljani številne velike delovne in skupne družbene uspehe in smo tudi z visoko stopnjo pripadnosti izglasovali vse dosedanje samoprispevke.

23. novembra bomo torej ponovno preizkušali pripravljenost vseh ljubljancanov za skupno odpravljanje bremen in ovir, ki ogrožajo naš življenjski prostor in zdravje, hkrati pa puščajo v negotovi usodi življenje naših potomcev. Prepričan sem, da nas bo naša bogata preteklost, zavest in odločnost, da skupno porušimo tudi to oviro in da ob morebitni odločitvi »ZA« samoprispevek čimprej zavežemo vse nas za drugačen odnos do okolja, vodila in spremljala na vsakem koraku, v nedeljo 23. novembra pa tudi ob odločanju za program četrtega samoprispevka.

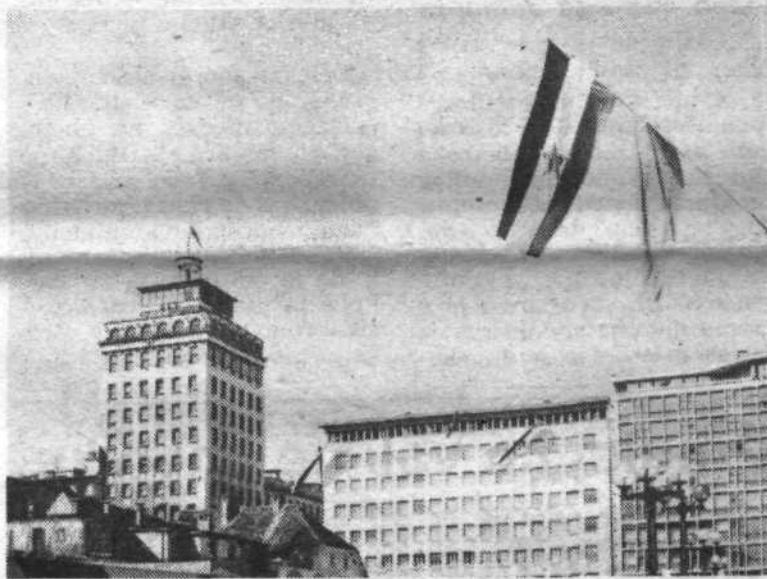
JANKO REDNAR
Predsednik OK SZDL
Ljubljana Center

DA BO TUDI JUTRI ŽIVLJENJE

ČETRTI SAMOPRISPEVEK
V LJUBLJANSKIH OBČINAH
ZA VAROVANJE
IN IZBOLJŠANJE OKOLJA
23. NOVEMBER 1986

**Družbenopolitične organizacije,
občinska skupščina, samoupravne interesne
skupnosti, krajevne skupnosti in uredništvo
Dogovorov čestitajo vsem delovnim ljudem
in občanom Centra za dan republike,
29. november.**

DOGOVORI

GLASILO SZDL LJUBLJANA CENTER

Leto XIII – 11. november 1986

Štev.: 16 BREZPLAČNO

O SAMOPRISPEVKU SE BOMO ODLOČALI NA REFERENDUMU

Za bolj čisto okolje, bolj zdrav zrak in vodo

Po skoraj polletnih razpravah, ki so tekle v različnih fazah in oblikah v okviru Socialistične zveze delovnega ljudstva in v zadnji fazi v delegacijah in delegatskih skupščinah občin in mesta Ljubljane, je Skupščina mesta na pobudo skupščin občin sprejela sklep o razpisu referenduma za uvedbo četrtega samoprispevka v Ljubljani. Določila je 23. november 1986 kot dan, ko se bomo na najbolj demokratičen samoupravni način – z referendumom – odločali o sprejemu programa in načinu financiranja objektov, ki naj zagotove, da bomo imeli v Ljubljani v naslednjem srednjeročnem obdobju bolj čisto okolje, bolj zdrav zrak in vodo.

Razprave o programiranih objektih, ki naj bi jih sofinancirali s samoprispevkom pa niso pričele šele letos. O vseh predvidenih objektih je tekla razprava že tedaj, ko smo usklajevali naše programe razvoja do konca tega tisočletja in za tekoče petletno obdobje. Tako takrat kot tudi v razpravah, kaj naj se vključi v program samoprispevka, smo ugotavljali, da vse te objekte potrebujemo, bodisi da je potrebno z nekaterimi odpraviti posledice preteklega razvoja, bodisi da gre za preventivo. Največkrat pa je sanacija pravzaprav tudi del preventive.

Ze ob razpravah o srednjeročnem in dolgoročnem planu pa je bilo jasno povedano, da za vse objekte, ki jih želimo, a tudi potrebujemo, ne bi mogli zagotoviti dovolj sredstev iz rednih virov – torej iz dohodka gospodarstva ali preko cen. Zagotavljanje sredstev samo preko teh virov, bi odložilo izgradnjo nepotrebnih objektov v času po letu 1990. Zato smo po tehtnem premisleku

v Mestni konferenci SZDL predložili v javno razpravo predlog, da čas izgradnje objektov skrajšamo, vendar pa to lahko napravimo le, če del programa sofinanciramo s samoprispevkom. Razprava, ki je tekla v vseh okoljih, tudi sredstva javnega obveščanja so se zlasti v zadnjem času močno vključila, je opredelila, kateri objekti naj ostanejo v programu. In tak program je v svojem sklepu o razpisu referenduma opredelila tudi Skupščina mesta Ljubljane na podlagi stališč delegatov vseh treh zborov.

Ob sklepanju o razpisu referenduma in programu objektov, ki naj zagotovi, da bo v prihodnje naše življenje bolj zdravo, so skupščine občin in mesta v celoti sprejele usmeritve, ki so bile poudarjene v javni razpravi: **da moramo zagotoviti najboljše strokovne rešitve objektov, da je z družbenim in strokovnim nadzorom nujno zagotoviti najbolj racionalno rabo vseh sredstev potrebnih za izgradnjo teh objektov in da je potrebno z doslednim spoštovanjem predpisov zagotoviti, da v prihodnje ne bo prišlo do novih virov onesnaževanja okolja, zraka in vode.** Pri tem smo prepričani, da bo tudi zahtevani družbeni in strokovni nadzor v bodoče bistveno vplival na način dela vseh odgovornih.

Odločitev, da bomo združevali 1,5% svojega osebnega dohodka in s tem prispevali za bolj zdravo življenjsko okolje v našem mestu, zagotovo ni lahka v času, ko inflacija še vedno zmanjšuje vrednost osebnega dohodka. Zato sklep o razpisu referenduma za uvedbo samoprispevka tudi opredeljuje mejo osebnega dohodka, do katere se samoprispevek ne bo plačeval, da ne bi bil ogrožen življenjski standard tistih prebival-

cev, ki imajo nižje prejemke. Tako smo delali tudi v preteklih petnajstih letih, ko smo združevali sredstva samoprispevka za gradnjo objektov družbenega standarda. Zgradili smo 127 objektov, ki so že predani v uporabo, nekaj pa jih je še v gradnji – med njimi največji – ljubljanska porodnišnica.

Nekateri so v javni razpravi in tudi preko sredstev javnega obveščanja trdili, da ne vedo, kako so bila porabljena sredstva dosedanjih samoprispevkov. Mislim, da tako lahko trde samo tisti, ki nočejo videti zgrajenih objektov, ali pa niso hoteli prečitati številnih poročil, ki so jih skupščine dosedanjih samoprispevkov objavljale v javnih glasilih ali posebnih publikacijah.

V javni razpravi v posameznih krajevnih skupnostih, še bolj pa preko nekaterih revij in časopisov, so se oglasili tudi nasprotniki predloga, da objekte gradimo s samoprispevkom, češ da je to preživelo, da gre za dodatno obdavčenje, za »demagoške parole oblastnikov« in celo »za poskus legitimizacije povečanja eksploatacije delavskega razreda«. Ko je bil program predložen v javno razpravo, smo pričakovali kritično presojo predloga, ki bo dala konstruktivne dopolnitve. Pričakovali smo tudi ostro kritiko, ne pa žalitev.

Večji del ljubljancanov je predlagani program ocenil pozitivno in predlagal delne spremembe. Večina ljubljancanov se dobro zaveda, da brez samoprispevkov v preteklih petnajstih letih ne bi imeli rešenega organiziranega varstva predšolskih otrok, osnovnih šol, varstva starejših občanov in zdravstvenih domov. Tudi veli-

ko število realiziranih programov s sredstvi samoprispevkov ali s prostovoljnimi delom v Sloveniji in v Jugoslaviji dokazuje, da ne gre za »demagoške parole« in »povečanje eksploatacije delovnega človeka«, temveč da smo si s samoprispevki zgradili tisto, kar smo in bomo potrebovali za vrednejše življenje. Pri gradnji teh objektov pa je sodelovalo tudi veliko število delavcev, ki so si na ta način pošteno zaslužili svoj kruh – z delom in ne s praznimi besedami.

Številni strokovnjaki, ki sodelujejo in bodo še naprej sodelovali pri pripravi projektov in izvedbi objektov, ki so predvideni v programu četrtega samoprispevka bodo dobre rešitve in izkušnje pridobile v njihovi gradnji, lahko koristno uporabili tudi drugje in tako prispevali k uresničevanju tistih opredelitev našega programa razvoja, ki poudarjajo uveljavljanje znanja, znanstvenih in inovacijskih dosežkov ter doseganje nove kvalitete.

Ljubljancani smo mnogokrat, ne samo takrat kadar smo se na referendumih opredeljevali za samoprispevek, dokazali, da želimo živeti in delati v urejenih razmerah, dokazali, da smo pripravljeni s solidarnostjo reševati tudi probleme drugih, skratka – da vemo kaj hočemo in zmoremo.

Zato sem prepričana, da bomo na referendumu 23. novembra letos odgovorno pretehtali svojo odločitev in se opredelili na hitrejši razvoj, čistejše okolje in bolj zdravo življenje.

NUŠA KERŠEVAN
Predsednica Skupščine mesta Ljubljane

GLASUJMO
ZA
ČETRTI
SAMO-
PRISPEVEK

